

באוזני חברי רק"ח ואוהדיה

מישהו ממנהיגי רק"ח פירסם בביטאון המיפלגה בערבית מאמר גדול-ממדים נגד "רסיסי מצפן ויתר הזרמים האנטי-קומוניסטיים". תחת הכותרת, "על לאומיות אמיתית ועל מהפכות אמיתית", כותב אותו בר-סמך עלום-שם את הדברים הבאים:

"על רקע הבעיה הפלסטינית והסיכסוך הישראלי-ערבי, לא צמחו ואף לא היו יכולים לצמוח הזרמים האנטי-קומוניסטיים, בדומה לאותם שהופיעו בשולי התנועות המהפכניות ב-אירופה — וזאת אם נוציא מן הכלל את רסיסי מצפן היהודיים, אשר ניסו להעביר את, המחלה האירופית' הזו לארצנו... מהפכנים' אלה יודעים, כי איבתם לקומוניזם שומרת אותם ומגינה עליהם מפני כל רע, בצל הדימוקרטיה הישראלית הטהורה. נסתפק בהפניית השאלה הבאה לאנרכיסטים יהודיים אלה, כדי לשים קץ לסחרם הפומבי בסבלות עמנו: מדוע אינם הולכים לרחוב היהודי ומנסים לשכנעו, אם אתם רציניים?!" (אל-אתיחאד, 20 בינואר 1981).

בעל המאמר, החותם "בעל נסיון", משתמש בתווית "אנרכיסטים" ו"אנרכיזם" כפי שעושים שאר הפקידים הקומוניסטיים ברחבי העולם — כדי להדוף כל ביקורת משמאל על ההנהגה הקומוניסטית וכדי להתגונן מפני מיתקפה רעיונית מהפכנית על המשטר בברית-המועצות ועל סטאליניזם. הוא מאשים את ה"אנרכיסטים" כמי ש"סייעו לפאשיסטים בצילוי למגר את משטר איינדה, כמי ששמו מקלות בגלגלי "ההפיכה המהפכנית" (!!) בפורטוגל וכמי שסגנו בתנועה המהפכנית בצרפת, בהנהגת שד הקרוי "בנדיטיכח" (המרכאות במקור).

זוהי עיסה בלולה של שקרים ועיוותים, טבולה בבורות וסכלות, ומתובלת בקורט של הסתה לאומית. ואת המרקחת הזו, שסירחון של אנטי-שמיות וגזענות נודף ממנה למרחוק, מגישה מערכת אל-אתיחאד לקוראיה, ערב כינוסה של הוועידה ה-19 של רק"ח, השבוע.

וכדי להוסיף חטא על פשע, מצרף המחבר האנונימי מסקנה אופרטיבית לרפש שלט: "לנין מחשיב, ובצדק, את מינור האנרכיזם כאחת הסיבות המרכזיות להצלחת הבולשיביקים בניצוח המהפכה המנצחת!"

לפני שנה הזדנבו מנהיגי רק"ח אחרי הפולשים לאפ-גניסאטן והצדיקו אותם בכל פה. ועתה הם מתייצבים לימין הכת השלטת בברית-המועצות נגד מעמד הפועלים והמוני העם בפולין.

הדבר כבר אינו מפתיע איש, אולם הוא חוזר ומצביע על פשיטת-הרגל של הנהגת רק"ח, הנושאת לשווא את שם הקומוניזם ומכפישה בעיני החמונים — יהודים וערבים גם יחד — את הרעיון הסוציאליסטי.

המאבק למען הסוציאליזם מחייב התנערות מכל שרידי הסטאליניזם; גם המאבק היומיומי נגד הכיבוש והדיכוי של בני העם הערבי-הפלסטיני תובע לב טהור וידיים נקיות. לכן אנו פונים לחברי המיפלגה הקומוניסטית ולאודהיה, כדי שיציבו סכר נגד שטף דברי הבלע של ה"מנהיגים", דוגמת הדברים שצוטטו לעיל.

לא בהגנה עלינו המדובר, אלא בהסרת כתם מעל הדגל האדום, המשותף להמוני הקומוניסטים והסוציאליסטים בעולם כולו.

האידגון הסוציאליסטי בישראל - "מצפן"

המרכז / ת.ד. 28061 תל-אביב-יפו
7 בפברואר 1981, תל-אביב
המעוניינים בעקרונות היסוד של מצפן, בנוסח עברי מלא של המאמר באל-אתיחאד או במתן תרומה למימון המודעה — יפנו לפי המס': ת.ד. 28061, תל-אביב-יפו, 61280.

במדינה

(המשך מעמוד 55)

נאלץ למכור את כלייטו ואחר-כך את עינו, כדי להתקיים — הריאליזם החריף שבו הוצגו הרי בעיות סחף את כל הקהל למח"שבה, וגרר ויכוחים לוהטים אל תוך הלילה.

דרכי חיים

שתי זכות גורל

הבעי הורשע ברצח

זמשפתו התנפחה על

אשתו בקדלות ומכות

מנשה גולן הוא הרוצח רעול-הפנים אשר התגנב לדירתו של דויד חמו עם שתי, לפני כחצי שנה. ידה בו למוות ופצע את רותי יצחק, חברתו של חמו, בידה. כך קבע לפני שבוע בית-המישפט המחוזי בתל-אביב.

אחרי מישפט רב-ההפכות, שבו העידה הנפגעת כי זיהתה בווד-אות את חיוורה, למרות שהיה רעול-פנים.

היא חזרה לפני בית-המישפט על קורות בוקר הדמים ועל ה"חודשים הקודמים, אשר הביאו את הסיכסוך בין גולן לחמו לשיאו, ואשר הסתיימו ברצח. סיפורה היה דרמטי ועצוב. היא היתה ידידת מישפחה של הזוג גר-לן. עליזה, אשתו של מנשה גולן, קיבלה את רותי לביתה כאשר זו חזרה מארצות-הברית לישראל. אביה של רותי התנגד לשידוך בין הצעירה התמירה לבין חמו, שהיה ידוע כעברייני שנים רבות. האב לקח את רותי לארצות-הברית, בי-מטרה להרחיקה מאהובה. אך רותי לא שכתה.

שאיפת נקם. מנשה ועליזה הוכיחו עצמם כידידים טובים ו-מסורים. הם יעצו לרותי לסיים את פרשת-האהבים עם חמו, כאשר יום אחד התנפחו פניה ממכות שספגה מאהובה, והיה עליה להישאר בבית עד שתוכל שוב להראות פניה בציבור. מנשה אף הבריח אותה ל-ירושלים, כדי להרחיקה מחמו.

אך לבסוף החליטה רותי לקשור את חייה לגבר חס-המוג, ועברה להתגורר איתו בדירה בבתי-בתקופה זו בערך חל קרע בין חמו ובין גולן. השניים הסתכסכו בגלל חלוקת כספים בעיסקת-רמיים. חמו גם חשד בגולן כי הלשין על חבריו בעיסקת-רמיים אחרת, וכל פעם שהיה פוגש בו היה מסנן ביניו שיגיו לעברו: "מלשין, מניאק".

שבוע לפני הרצח אמר גולן לחבריו של חמו שיהזיר אותו להפסיק "ללכך עלי".

ביום הרצח התעוררו בני-הזוג למראה דמות מיסתורית רעולת-פנים שעמדה שלופת-אקדח אל מול המיטה הזוגית. רותי הספיקה עוד להתלגלג מן המיטה, אך חשה כי נפצעה בידה והשבה לעצמה: "גיבגי" (כינויו של גולן) בא לה-רוג אותנו". היריות הנוספות פגרו בו בחמו, ואמבולנס הוביל את ה-קורבן לבית-החולים, שם נפטר.

בדירת הקורבן נמצאו מישקפי-שמש, שלא היו שייכים לדיירי, ואשתו של הנאשם, עליזה, זיהתה אותם כמישקפיו של בעלה. זה היה חלק מראיות התביעה. בית-המישפט שמע את טענות הסניגור, אהרון בן-ישר, והתובע-על, דבורה ברלינר, והרשיע את גולן.

לפתע נשמעו צעקות רמות בי-אולם. מישפחתו של גולן, אחיו ואחיותיו, התפרעו וצעקו בקולות-קולות. הם קיללו את השופטים ו-את התובעת. וכאשר יצאו מהאולם שפכו את חמתם על עליזה. הם האשימו אותה כי ביגלל זיהוי ה-מישקפים על ידה הורשע בעלה. הם התקברו אליה בצורה מאיימת, ואחד מהם היכה אותה על פניה. רק השוטרים חילצו את האשה ה-צנומה מידיהם שואפות-הנקם של בני מישפחת גולן.

חיים שלך

ל לי היא בחורה ממורמרת. הקאריירה שלה נמצאת ב-שפל, מהרגע שעזבה את להקת חלב ודבש. לדעתה עשתה את טעות חייה. היא לא מסוגלת להיות זמרת סולנית, אין לה את הכוח לזה. אמנם היו לה כמה שלאגרים בעבר, אבל זה לא נתן תוצאות בימתיות ממשיות. או קאריירה רצינית. לי עומת זאת, עם להקת חלב ודבש היא הגיעה לשיא.

זמרת עטרי
יש לי זכויות בינלאומיות!

הסכם בינלאומי, ואת זה לא הראו לי. אני לא אומרת ששלמה רימה בטוחה. אני חושבת שישנם כספים במישרד המיועדים לי, ואינני יודעת לאיזה כיס הם הלכו. הופעת עם הלהקה בכי-60 תוכניות טלוויזיו-י, מדובר בהון תועפות. לאן הלך הכסף? הגיב שלמה צח על דבריה